

žiwy, widżu wulke džiwy w
wotkasanju tu, koch th me,
ja kochu cze, daj, so wo-
pominju ja tebe a czi dam
śam ſebe.

2. Wjazn horje noſn, hacž
moj jaſn proſn, darñ krafzne
ſu, dawaju potajnje Božu
hnadu stajnje, wedu k weſelu;
tu je koſcht, kiž dawa troſcht,
so ſym huzom we tym kraju
džjeczi w Božim raju.

3. Ijeſ, o duscha! manna,
ſpjewaj hoſianna Ssynnej Da-
vita, jeho wuswolena, jemu
polubena, o czeſz nebeſka! budž
ty moj, ja budu twoj, dnyž cze
moja duscha ſkhowa, budże
wječnje ſtrowa.

4. Ja ſym rjeschnik khudn,
moje rjeschne brudy ſmyje
Kryſta krej, pſchikryj moje
padn ſ lutej' drohej' hnadn, so
wscho derje ſtej'; ach! dha daj

a poſafaj, so ſy moje rjechi
noſn, Motza fa mne proſn.

5. Schtu chze me tu tamacž,
moju ſchiju ſlamacž? Schtu
chze na mne ljeſz? Hnjew je
ſpoſojeny, ſakon dopelneny,
Jesus da mi ijeſz. Satrož-
kam nepscheczelam, dokelž
Kryſta krej ja piſu, ſdzeržu
moju ſchiju.

6. Darñ jara krafzne, picžje
rjane jaſne, poj a wofſchew
me; ja cze lubje ſadam, mu-
trobiſje cze žadam, rum je ſa
tebe; daj ſo mi, ja dam ſo
czi, dha ſym na kwaſ ſhotow-
anu, jara wulžu rjanu.

7. Moja duscha widzi na
tym ſwiatym bliźji Božu
dobrotu. Duchomny wohn
džjeli w Kryſtuſowym czejeli
ſbožnosz nebeſku, pſchistupcze,
k nam Jesus dže, witajm
joh', won nam ſlubi, ſchtož
ſo duschi ſubi. B.

Mot tych hnadnych ſkutkow, ſ kotrymiz Boh człoweſej do ſcht. hnadu pomha.

Mot hnadnego po- woſanja.

188.

Ihr armen Sünder, kommt.

Hloſ: Tak Boži Ssyn ſam.
Wyrjeschnizy, ach kwatajce,

na Kryſta ſwjeru ſadajcze,
won chze wam hnadu podacž,
won k ſebi žada ſ wutrobi
wſchjech, kiž ſo rjechow roſ-
ſaju, won chze wam ſloſzie
wodacž.